

Той подмаза вече.

Той помни нога е от майка си бозал. — Говори което не знае.

Той пръкна (Габрово).

Той пуна, дребува (Ах. Чел.).

Той раздрал котката, по сем сега ако ще раздрав гъзът си.

Той са враща като куче на бълвоча си.

Той са на огън-я ненагръял.

Той са на пара не побира.

Той са родил у чрън вторник (Лом).

Той се да си пъхне нос-а (гагата).

Той се кара да му не мъснат хлъб-а с' вода.

Той се озърта като изтърван заец.

Той се пазари не той да печали.

Той сега клеца кучната.

Той си е рохнъл (Ах. Чел.).

Той си откланял.

Той спи и намира софратата сложена.

Той струва толкоз за колкото са продаде.

Той с' Господйова душица (Ах. Чел.).

Той сюрюджийски кон' от които деветтъ с' една душа ходицт.

Той тегли от главата си, не му са други криви.

Той тръба вред с' нос да забоде.

Той турско ухо, т. е. шпионин.

Той търговец, търга бжизто.

Той търси на издъхнъл кон' да му снеме петалата.

Той чака помощ от фърковатитъ гадани.

Той ще управи о гърба си кривитъ дърва на Балкана.

Той еде, че гато снощи не е вечерял.

Той ял на бащиното си кръщене наша.

Тока, тока, на жива стока.

Токо върбата си да не изгуби.

Токо в' черно да са не завиц.

Токо да е здрав.

Токо да е дума, ако би ще от хума.

Токо да е мъж, — като лайно в' дъж'.

Токо да ме не напада измама.

Токо да ми е жив тате.